

CHEIA LA UȘĂ

Un privilegiu să fiu la tabernacol! A fost puțin neașteptat pentru mine, de asemenea. Eu, știind că în seara aceasta era seara de împărtășire, eu întotdeauna îmi place, dacă sunt în jur oriunde, să vin înăuntru la împărtășire. Pentru că aceasta-i... Eu cred că toți Creștinii ar trebui să anticipeze în a lua împărtășirea, pentru că Isus a spus, "Dacă voi nu îl mâncați, voi nu aveți parte cu Mine." De aceea, acesta-i un... întotdeauna un mare privilegiu să-să vin în tabernacol. Atunci, în seara aceasta, Fratele Neville a spus că el era doar un picuț răgușit, și-și i-ar place dacă eu i-aș vorbi la adunarea noastră. Eu i-am spus că aș fi încântat să fac așa. Mi-ar place de asemenea să anunț că dacă...

Mâine seară este ședința bărbaților, administratorii, mâine seara, și oamenii de afaceri aici ai bisericii, la ședința lor obișnuită de luni seara și a lor... au de făcut o decizie cu constructorul. Eu presupun că voi toți înțelegeți că a noastre-noastre-noastre documente s-au aprobat, și noi vom fi în stare să construim biserica. Și astfel aceasta se aprobă, și probabil că va începe săptămâna aceasta. Biserica începe săptămâna aceasta, din câte știu eu. Și ei ne-au respins pe aceasta, aici în Jeffersonville. Dar noi am mers la Indianapolis, statul, și ei ne-au dat permisiune, astfel noi o să o zidim. Și astfel aceasta începe, poate, săptămâna aceasta. Aceasta se va ști după ședința de mâine seara. Și apoi după ședința de mâine seară, dacă ei nu încep săptămâna aceasta, dacă ceva se întâmplă, constructorul nu poate începe săptămâna aceasta, el o să urmeze atunci să înceapă săptămâna următoare.

Și acest sfârșit de săptămână ce vine, sâmbătă seara, duminică dimineața și duminică seara, din săptămâna viitoare, această sâmbătă și duminică ce vine, cu voia Domnului, eu vreau să am o-o-o adunare triună, din nou, cum am avut noi câteva săptămâni în urmă. Și atunci după ce noi... Aceasta va fi sâmbătă seara, și apoi duminică dimineața, iar apoi duminică seara. Această următoare, aceea va fi treisprezece și paisprezece din lună.

⁴ Și atunci unii din frați și eu vom pleca după timpul acela, dincolo la Colorado, la o excursie de vânatoare, apoi venim înapoi. Dacă tabernacolul, când este terminat, dacă va fi voia Domnului, eu vreau să iau, poate, o săptămână completă înainte să plec din nou în adunări, și să avem *Cele Șapte Peceți* din Apocalipsa. Chiar înainte... Cum am avut noi *Cele Șapte Epoci*, acum *Cele Șapte Peceți* să urmeze Aceasta.

Și probabil cam în următoarele două sau trei săptămâni, pentru că mă gândesc că ei pretind că ei, cu oamenii cu care ei o să-i pună pe aceasta, ei pot, noi putem zidi tabernacolul și să-l avem în vreo zece zile, sau cincisprezece, ceva în felul acela. Atunci noi o să avem loc de așezat aici pentru cam de două ori persoanele ce le avem, sau de trei ori, poate mai multe persoane. Și acela-i felul cum am așteptat până la timpul acela.

Pentru că, ultima sâmbătă și duminică, a fost grozav, voi știți. Oamenii au stat aici afară la ora două în după amiază, să umple tabernacolul, înainte ca biserica să se deschidă. Dimineața următoare, la ora cinci, o felceriță locuiește la ușa următoare de mine, venind de sus acolo, a spus, "Acolo erau oameni doar aglomerați peste tot în jurul tabernacolului la ora cinci dimineața." Astfel, și atunci oamenii, când ei intră înăuntru, nu există loc, și ei devin descurajați și ei se duc. Și-și atunci acei care stau în picioare, și îngrămădiți și înghesuiți în intervale, ei se simt cu totul îmbulziți, și de toate. Și eu văd femei stând acolo, transpirând, voi știți, în felul acela, și transpirația curgând de pe ele. Și unii bărbați renunță și dau a lor, la vreo femeie un scaun; iar atunci el va sta până îl dor picioarele, și alt cineva îi va da lui. Voi știți, și în felul acela, și este jalnic, și mame cu copii mici bolnavi și așa mai departe, aceea-i rău.

Astfel, noi încercăm să eliminăm aceea acum prin a zidi un tabernacol mai mare. Și noi vom avea un loc plăcut unde copiii, uneori... și întrerup, cum copiii mici plâng; ei bine, noi o să avem o cameră pentru aceea, așa că mamele se pot duce înăuntru, încă să vadă serviciul, și să fie transmis chiar în cameră. Și să avem săli de școală Duminicală și totul doar aliniat în felul cum trebuie să fie. Și aceea, dacă Domnul voiește, ia loc, venind această săptămână ce vine.

Voi toți a-ți votat sută la sută la aceasta, așa că ne-am ținut chiar de aceea, vedeți. Biserica este suverană. Ce spune biserica, aceea-i ce este. Administratorii și nimeni altul... Administratorii sunt doar, fiecare, un vot. Păstorul este doar un vot. Aceasta-i biserica, care este-este democrația bisericii, suveranitatea bisericii. Biserica, în întregime, vorbește. Asta-i tot. Și ne place aceea, pentru că noi nu avem episcopi sau ierahii sau supraveghetori sau așa mai departe să ne spună *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*. Acesta-i Duhul Sfânt în biserică, care face vorbirea. Îmi place regula aceea, și aceasta-i foarte bună.

Și am întrebat, "A-ți vrut voi toți să așteptăm până când avem suficient să mutăm tabernacolul la o parte și să zidim o biserică mai mare?" Aceasta a fost pe panoul administratorilor, și aceasta nu se putea stabili de administratori. Iar atunci ei mi-au cerut, ca supraveghetor general, să vin și să întreb biserica. Astfel am spus, "Acum noi avem bani suficienți să mărim suprafața bisericii și să o aranjăm cu totul diferit, decât cum am avut." Eu am spus, "Acum noi putem face aceea imediat, sau ne păstrăm banii până când obținem suficient să punem sus biserica completă, nouă, în alt loc."

¹⁰ Și noi am luat un vot la aceasta în biserică, și a fost votat în unanimitate pentru ca să "se pună biserica sus chiar acum, și doar este zidită o biserică mai mare chiar acum." Și noi am stat chiar cu aceea.

¹¹ Și comitetul aici în Jeffersonville ne-au respins, au spus că nu o puteam face. Și noi am mers peste acela, și am mers la Indianapolis și am pus Statul asupra acesteia. Și atunci ei au trimis înapoi vorbă, că, "mergeți înainte," noi avem dreptul de trecere să o zidim. Astfel atunci orașul nu are nimic de-a face cu aceasta acum, acesta-i Statul care trebuie să o facă. Astfel atunci noi avem permisiunea, și constructorul are-permisul în mâna lui chiar acum, și

presupun că ei sunt gata să înceapă oricând.

¹² Această mână seară, dacă-dacă constructorul zice că el vrea să înceapă săptămâna viitoare, atunci eu doar voi omite adunările pentru... până când venim în *Cele Șapte Peceți*. Și atunci dacă constructorul nu poate începe săptămâna viitoare, atunci următoarea duminică, sâmbătă și duminică, eu voi avea adunarea înainte să plec.

¹³ Și atunci eu urma să o am această duminică, și atunci am aflat în seara aceasta să fie seara de împărțire, astfel eu am omis-o duminica aceasta. Din cauză că, așa o aglomerație, tu nu poți lua împărțirea confortabil, și atunci când noi avem biserica mai mare noi putem.

¹⁴ Acum, noi avem un Președinte care vine. Cel... o, voi știți ce vreau să spun, acesta doar le-a fost născut la familia Hickerson nu de mult. Și sora noastră care este pianista, dacă ea v-a veni și ne v-a da un mic ton la pian, despre, "Aduceți-I Înăuntru," dacă voi vreți, sau ceva cântare mică de felul acela. Acest gentleman micuț fin în familia Hickerson, după care s-a așteptat așa de mult, a sosit. Un ins micuț foarte fin, și el desigur că este un giuvaer pentru Hickersons. Și ei sunt toți giuvaeruri pentru noi, noi îi iubim și ei sunt într-adevăr fratele și sora noastră. Noi suntem mulțumitori să-l avem pe acest micuț născut în familia lor, care absolut a revoluționat familia. Și dacă ei, tata și mama îl vor aduce pe acest ins micuț acum pentru dedicare. Acum, Scriptura zice, "Ei au adus copii la El, prunci, ca El să-și poată pune mâinile Lui peste ei și să-i binecuvânteze."

¹⁵ Acum, există oameni în lume care cred în ceea ce ei numesc "botezul pruncilor." Și, aceea este, că ei aduc acești inși micuți și nu-i botează deloc, căci, ei doar stropesc apă peste ei. Acum, noi nu găsim aceea nicăieri în Biblie, unde ei au stropit vreodată pe careva, adulți, dar mai copii.

¹⁶ Și astfel botezul este o mărturisire că s-a făcut o lucrare lăuntrică de har. Și pruncii micuți nu au știință de păcat. De aceea, când Isus a murit la cruce, El a murit să ia la o parte păcatul lumii. Și când pruncul devine o ființă umană, și este născut în lume, ei nu au nici un păcat de-a lor propriu, de aceea ei nu au să se facă nici o pocăință. Dar, când acel, Sângele lui Isus Cristos ia la o parte acel păcat. Desigur, pruncul este născut în păcat, format în nelegiuire, vine în lume vorbind minciuni, și ei sunt păcătoși prin natură, dar Sângele lui Isus Cristos ispășește pentru aceea. Dar când pruncul vine la vârsta de răspundere, și știe ce este bine și rău, atunci el trebuie să se pocăiască pentru ce a făcut. Păcatul lui acum este păcatul întocmai cum este născut în păcat, acesta-i păcatul uman, păcatul acum este păcatul care l-a făcut Adam și Eva; și acela a fost omis de Dumnezeu, prin Sângele lui Isus Cristos. Acum copilul nu are păcate de care să se pocăiască până când el păcătuiește, atunci el trebuie să se pocăiască. Înțelegeți? Și când el se pocăiește, atunci este timpul să se boteze, și atunci el este botezat prin scufundare.

¹⁷ Până la timpul acela, noi urmăm instrucțiunile Bibliei, care, "Ei au adus la Isus copii mici, ca El să-și poată pune mâinile Lui peste ei și să-i binecuvânteze." Acest părinte drăgălaș din seara aceasta aduce acest copilaș la păstor și la mine, pentru dedicare. Și ei simt că a-l pune în mâinile reprezentanților lui Cristos, ei îl pun în mâinile lui Cristos. Apoi, prin credință, noi îl aducem pe copil la Dumnezeu, să-i dăm mulțumiri că l-a adus aici, și cerem lui Dumnezeu să-l binecuvânteze, care noi numim "dedicare de prunci."

¹⁸ Acum, voi știți cum aș fi eu privitor la copiii mei proprii. Eu am o fetiță în slavă în seara aceasta, și ea a fost dedicată la Domnul, aici la altar. Eu am un băiețel și o fată așezați înapoi acolo, în seara aceasta, care nu au fost botezați încă. Una, de unsprezece, eu am vorbit cu ea despre aceasta astăzi, Sarah, pentru botez. Și Joseph este numai de șapte, astfel el este încă prea tânăr pentru aceasta, atât timp până... Dacă el ar dori aceasta, și spune că Dumnezeu i-a pus-o pe inimă, eu aș face-o atunci. Dar, ca prunci, eu doar îi dedic la Domnul, pentru că aceea-i învățătura Scripturală despre aceasta.

¹⁹ Frate Neville, dacă vei pași afară cu mine acum la acest băiat fin. [Fratele Branham se apropie de Fratele și Sora Hickerson – Ed.] Eu m-am temut... Este acela Hollin? Hollin? Da, Hollin, Junior. Stephen Hollin. Ei bine, aceea-i bine. O, am crezut că el dormea. Acea este natura Hickersonilor, orice se petrece. Eu l-am văzut zilele trecute, am spus, "Președintele," și așa mai departe. Și, desigur, aceea a fost prea mic pentru el, vedeți, să vorbești despre el ca un "Președinte." Cum o mai duci? Ei bine, eu știu că acela este destinat să fie o comoară pentru orice mamă bună. Nu v-ați gândi așa? Foarte dulce. Și acum, Fratele Hickerson și sora Hickerson, ca un slujitor al lui Cristos, ca păstorul vostru, eu iau acest prunc, prin credință, la brațele lui Isus Cristos, în Care voi doriți să-l puneți în brațele Lui.

²⁰ Să ne aplecăm capetele așa cum păstorul și eu stăm aici cu mâinile noastre peste prunc.

²¹ Tatăl nostru Ceresc, în Biblie ei au adus la Tine copilași, ca Tu să-ți poți pune mâinile Tale peste ei și să-i binecuvântezi. Și cu adevărat, Doamne, ei au fost binecuvântați. Iar acum noi urmăm exemplul Tău, lucrurile care Tu le-ai făcut, noi am încercat în de-aproape, Doamne, citind Biblia și urmând exemplul întocmai cum Tu ai făcut. Și acest tată și mamă, Fratele și Sora Hickerson, ucenicii noștri prea iubiți aici în Tabernacol, aduce la noi această bucurie mititică care tu ai pus-o în grija lor. Acesta vine de la Tine, Doamne. Tu le-ai dat acest copil. Și acum ei doresc să-ți dea viața lui micuță Ție, să fie un serviciu pentru Tine. Eu mă rog ca Tu să binecuvântezi acest copil, ca Tu să-i dai o viață lungă. Fie ca el să trăiască, dacă-i posibil, să vadă Venirea Domnului. Mă rog ca Tu să-l binecuvântezi oriunde este el. Fie ca el să fie crescut în cămin Creștin, așa cum s-a născut în unul. Și fie ca el să continue în acest cămin. Fie ca tata și mama să trăiască să vadă pruncul în amvon, dacă-i posibil, predicând Evanghelia. Ei să-l vadă mai degrabă în felul acela, Tată, decât pe-pe tronul la casa albă, sau oriunde altundeva, pentru că ei sunt slujitori de-ai Tăi, și doresc ca viața pruncului să fie dedicare și o binecuvântare la lucrarea lui Dumnezeu.

²² Acum mă rog, Tată, ca Tu să binecuvântezi copilul. Și fie ca harul lui Dumnezeu să vină asupra lui, și fie ca el să fie sănătos și fericit în toată viața lui. Și fie ca tata și mama să trăiască să-l vadă crescut, noi cerem din nou. Binecuvântă pe cine noi binecuvântăm în Numele Tău.

²³ Iar acum, micuțele Stephen Hollin Hickerson, eu te predau la Isus Cristos, ca binecuvântările care noi le-am cerut să poată să vină asupra ta. Fii sănătos și tare, frățiorul meu, și fie ca tu să trăiești să slăvești pe Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos noi o cerem. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Foarte dulce copil.

Unde noi nu vom îmbătrâni, nu vom îmbătrâni,
În Țara unde noi nu vom îmbătrâni;
Nu vom îmbătrâni, nu vom îmbătrâni,
În Țara unde noi nu vom îmbătrâni.

²⁴ Nu va fi aceasta minunat? Cei tineri vor fi adulți, și cei bătrâni vor fi tineri. Acum, nu este aceea minunat? Și noi niciodată nu vom fi bolnavi, sau niciodată nu vom avea întristare, sau niciodată nu vom muri.

²⁵ Acum, serviciul, Fratele Neville a anunțat. Eu vreau să anunț acum, de asemenea, că acea adunare, să nu o uitați, și adunările despre care el a vorbit. De asemenea, o D-nă Ford care obișnuia să vină la biserică cu ani în urmă, eu chiar am dus-o la fiica ei, cu două zile în urmă, și ea este în vârstă de optzeci de ani, și a mers să-l întâlnească pe Domnul seara trecută la ora opt, eu cred. Și serviciile ei, păstorul și eu le vom ține la capelă la Coots, miercuri, la zece-zece treizeci, această miercuri care vine. D-na Ford, D-na... eu cred că am uitat care-i a lui... Levi, D-na Levi Ford. A noastră... Aceea este-aceea este mama lui Lloyd Ford care voi vedeți în cartea mea, care urma să-mi păstreze acel costum de Boy Scout pentru mine, și eu am primit numai un crac rămas. Acum, aceea-i-aceea-i mama băiatului. Astfel eu am dus-o sus zilele trecute și m-am rugat cu ea, sărmana bătrână. Și ea a mers să-l întâlnească pe Domnul Isus.

²⁶ Acum, dacă Domnul voiește, eu am avut ceva aici care eu aș putea anunța că serviciile, dacă ele apar pentru această săptămână următoare, dacă eu le-am plasat înăuntru aici, sau cel puțin m-am gândit că am făcut-o, despre ce urma ca eu să vorbesc pentru ce vine, acest serviciu ce vine din săptămâna următoare. Dacă eu-eu gândesc... Am crezut că am pus-o în această carte, eu nu știu dacă am pus-o sau nu. Da, iat-o aici. Cu voia Domnului, sâmbătă seara eu vreau să vorbesc asupra subiectului despre "De ce un om influențează viața altuia." Și duminică dimineața eu vreau să predic despre "Coronamentul piramidei." Și duminică seara eu vreau să predic despre *Călăuza Mea*, subiectul, *Călăuza Mea*, pentru această duminică seara ce vine. Acum fie ca Domnul să binecuvânteze lucrurile acelea și să mă ajute, așa cum am fost afară, și doar un mic context să le culeg sus.

²⁷ Acum în seara aceasta, noi vrem să ne grăbim și să avem câteva lucruri. Că veni vorba, eu am o scrisoare aici care care tocmai a venit prin poștă, cum Billy a ridicat-o cu un timp în urmă, că niște frați sunt în Michigan, și aceasta vine de la asociația lucrătorilor care au o mulțime de lucruri. Aceea-i ce face lucrurile cu muștrare de conștiință, voi vedeți. Că, ei pretind înăuntru aici că ceva frați sus acolo care au spus că eu i-am trimis sus acolo, și ei predică că bărbații să-și lase nevestele și să-și caute perechea spirituală și că-că eu sunt perfect infailibil. Că nu există nimic... Și, o, unele din cele mai îngrozitoare lucruri care le-ați auzit vreodată. Și asociația lucrătorilor au apucat aceasta, și ei îmi scrie o scrisoare privitor la aceasta, și că eu i-am trimis sus acolo și aceasta cauzează multă confuzie. Și unii din ei profesesc și spun că un bărbat să-și lase pe *această* nevastă și să meargă să se căsătorească cu *aceea*. Acum, această biserică știe că noi nu stăm pentru fleacuri ca acelea.

²⁸ Noi credem în Biblie. Noi credem căci când un bărbat ia o femeie, aceea-i nevasta lui, și numai moartea îi poate despărți. Numai aceea este. Noi nu credem astfel de lucru ca acela. Noi nu credem în dragoste liberă, oricum. Noi nu credem în lucrul acela. Noi absolut credem Biblia, și numai Aceea. Astfel eu doar am foto-copiat, copia acestei scrisori, și dau răspunsul meu la aceasta și o plasăm în revistă, și aceea va-aceea va avea grijă de aceea. Eu sper că o face, oricum, le răspunde.

²⁹ Acum în seara aceasta, chiar înainte să deschidem Scriptura, să-i vorbim Domnului nostru.

³⁰ Tatăl nostru Ceresc, ne apropiem de Tronul Tău de milă, în Numele Domnului Isus, Acel Unul măreț Care a venit jos din Slavă să ne desfacă pentru noi bogățiile comorilor lui Dumnezeu. Cum Îți mulțumim noi pentru acest mare Isus Care a fost manifestarea lui Dumnezeu, făcută personal pentru noi, și prin El noi avem răscumpărare de la păcatele noastre. Și noi am trecut acum de la moarte la Viață, deoarece noi Îl credem. Căci aceasta este scris despre El, că El a spus, "Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică; și nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață."

³¹ Binecuvântează Cuvintele Tale, în seara aceasta, Doamne. Și noi suntem aici să luăm împărtășirea doar într-un timp scurt. Creștini, împreună cetățeni ai Împărăției se vor aduna în jurul altarelor, și acolo ei vor lua ce noi numim "împărtășirea," porțiunea mică de-de sacrament care Tu ne-ai lăsat, să arătăm că noi credem că Tu ai murit pentru păcatele noastre, și ai înviat din nou a treia zi, și ești viu pentru totdeauna, și facem aceasta până Te întorci, conform cu Scripturile așa cum ni se poruncește. Sfințește inimile noastre de la gânduri rele și tot ce noi am făcut care a fost contrar la voia Ta cea mare. Tată, iartă-ne, și dă-ne din harul Tău în seara aceasta. Frânge acum pentru noi Pâinea Vieții, în Cuvânt, așa cum noi Îl citim și vorbim asupra Lui. În Numele Domnului Isus, noi o cerem. Amin.

³² Acum în Cartea despre Apocalipsa, începând cu numai un verset, eu doresc să citesc al 20-lea verset, sau primul

verset din capitolul al 20-lea.

Și eu am văzut un înger să vină jos din cer, având o cheie a gropii fără fund și un mare lanț în mâna lui.

³³ Acum eu doresc să vorbesc, dacă aceasta ar fi, dacă eu l-aș numi textul din aceasta, sau să trag un context din acest text, pentru următoarele douăzeci sau douăzeci și cinci de minute, mi-ar place să-l numesc, *Cheia La Ușă*. Acum, eu nu doresc să-l fac "cheile," pentru că lui Petru i s-au dat "cheile la Împărăție." Dar eu vreau să numesc aceasta: *Cheia La Ușă*. Și apoi imediat după aceasta, eu doresc să dau câteva comentarii mici despre împărțire, înainte să o luăm în seara aceasta.

³⁴ Acum, o cheie. Eu observ aici așa cum citim, că acest Înger a venit jos din Cer, având cheia în mâna lui. Eu cred că aceasta-i Apocalipsa 13 sau 19, unde aflăm din nou, un alt Înger venind cu o cheie. Și o cheie este, scopul unei chei, este să descuie ceva, ceva care a fost încuiat, sau este ceva care trebuie să fie încuiat. Dar o cheie este dată pentru scopul acela.

³⁵ Acum, există multe feluri de chei, pentru că noi avem multe folosințe de chei. Există chei pentru magazii. Există o cheie la propria voastră casă, există o cheie la automobilul vostru. Și noi le numim chei, și ele sunt chei. Și ele pot fi duplicate, de multe ori. Sau la casă, acolo uneori se poate face, ce noi numim, cheia schelet. În alte cuvinte, ea este o cheie care este cumva făcută cu levierul, acționează pe aceasta, care-care răsucesce lacătul într-un anumit fel și poate să descuie aproape orice ușă, numită "cheia schelet." Aceasta-i o ramă schelet de multe chei, și ea poate fi descuiată în felul acela, cu casele noastre sau chiar la automobilele noastre, pot fi duplicate, Și atunci există...

³⁶ Nici o cheie nu poate deschide nici o ușă până nu este folosită de o mână. Ea trebuie să aibă ceva să folosească cheia. Cheia în sine nu se poate folosi singură. Ea trebuie să aibă ceva să ajute cheia.

³⁷ Aceasta-i ca microfonul prin care eu-eu vorbesc. Acel microfon este mut. Numai dacă există ceva să vorbească prin el, el nu poate vorbi prin el însuși. El trebuie să aibă ceva să vorbească prin el. Astfel, acesta nu este microfonul, este vocea sau zgomotul (în spate) care microfonul transmite la unda aerului, la urechea voastră.

³⁸ Acum, acela-i felul în predicarea Evangheliei. Acesta nu suntem noi înșine, ca lucrători, noi nu suntem Evanghelia. Dar noi suntem numai transmițători care transmitem Glasul lui Dumnezeu prin agenția noastră, de oameni, la ascultător.

³⁹ O viziune este în același fel. Eu nu știu nimic să spun la biserică la timpul acesta privitor la o viziune. Dar dacă Duhul Sfânt ar arăta, întâi, mie o vedenie, atunci eu transmit acea viziune la acela către care este îndreptată. Astfel aceasta nu a fost a mea, eu, viziunea nu eram eu, eu. Acesta a fost Dumnezeu care a dat viziunea, și eu am acționat ca un transmițător, să aduc înaintea mesajul viziunii la oameni.

⁴⁰ Acum, o cheie este același lucru. Scuzați-mă. Cheia este numai să fie ținută într-o mână care descuie ușa. Vedeți, aceasta trebuie să fie mână. Acum, și în cheia despre care am să vorbesc în seara aceasta, este numai o mână care poate ține cheia aceasta, și aceea-i mână de credință. Este singurul lucru care poate-ține această cheie. Și mâinile țin alte chei, și se necesită o mână de credință pentru aceea.

⁴¹ Acum, noi luăm ca cheia la cunoștință. Acum, un om trebuie, dacă el încearcă să acumuleze cunoștință, vedeți, acum, există o cheie la aceea. Există o cale ca acest om trebuie să o deschidă. El trebuie să fie, să-și ia cărțile lui și învățătura lui, și el nu poate... nimeni nu-l poate învăța. Ei ar putea să-l învețe, dar el trebuie să învețe. Și singurul lucru cum poate să se facă, el trebuie să prindă cheia aceea, acel ceva înăuntru acolo care se desfășoară sau de... îi descoperă cunoștința care el o caută.

⁴² Și există oameni cum ar încerca să cânte la pian, și ei... sau muzică. Ei nu știu chiar cum o fac ei, dar ei ar putea merge acolo și învățătorul ar putea lua lecție după lecție, și ei niciodată nu ar învăța-o. Ei doar nu pot să țină cheia la taina aceea, cum ritmul și sunetele acordării și așa mai departe răsună. Aceasta necesită cheia.

⁴³ Și matematica, există o cheie la matematică, cu care tu doar trebuie să te obișnuiești. Eu am văzut oameni care puteau să ia patru rânduri de cifre, și să-și pună degetele, fiecare din degetele lor pe un rând de cifre, și doar vine drept în jos așa pentru poate cinci sau șase cifre adâncime, și pune răspunsul dedesubt. Socotind patru rânduri de-o dată, oriunde de la unu la nouă. Ei bine, eu am greutăți să socotesc un rând, numai să am destule degete și degetele picioarelor să socotesc, să-să obțin un rând socotit. Eu doar niciodată nu am putut afla cheia aceea. Dar, voi vedeți, unii din ei doar au cheia aceea la aceasta, ei știu cum s-o facă.

⁴⁴ Și există o cheie la cunoștință, un om după cunoștință. Există o cheie la știință, cercetarea științifică. Acum, există, aceea-i o cheie mare. Oamenii caută cheia aceea.

⁴⁵ Ca aici cândva în urmă ei au găsit un atom, și au știut că acolo erau atomi, și apoi atomii au format molecule și așa mai departe. Acum, ei au ajuns să cerceteze, cineva a crezut că dacă acel atom a ținut totul împreună, dacă atomul putea să fie întors în jur, aceea ar lua ceea ce îl ține și să-l rupă la o parte. Căci, totul este ținut de atom, noi știm asta. Acum, stâlpul acela este ținut cu atomi. Voi sunteți ținuți laolaltă cu atomi. Iarba, pomii, totul este ținut laolaltă cu atomi. Ei bine, dacă acel atom, se întorc toți într-o parte, dacă pot să fie ruși și întorși înapoi, atunci acesta ar distruge. Și, acum, savanți mari cred că aceea s-ar putea face, și ei au lucrat și au lucrat, și au șezut oră după oră, și săptămână după săptămână, an după an, până când în sfârșit ei l-au biruit.

⁴⁶ Acesta a fost, eu cred, Thomas Edison, asupra luminii, că ei spun că omul a avut o cunoștință că el ar putea să facă

lumină electrică. El a fost inventatorul becului de lumină. Și el nici nu se ducea la culcare seara. El lua un sandwich în mână și își mânca masa, și ședea acolo și socotea și lucra. Pe undeva înapoi de tot în spatele minții lui, ceva i-a spus că el o putea face. Ce este aceasta? Aceasta-i o cheie care poate să deschida calea.

⁴⁷ Nu cu mulți ani în urmă, acolo era un-un om care a crezut că el avea un talent să scrie articole comice. El a crezut că el ținea cheia în mâna lui. Și el a vrut... el a mers... El a locuit în Kansas. El a mers la editorul marelui ziar din Kansas City, și a dus câteva din scrierile lui înăuntru. Și editorul a spus, "Domnule, tu doar nu îl ai. Tu, nu este nevoie să încerci, tu, tu nu o poți face." Dar aceea nu l-a mulțumit. El a știut că el l-a avut. Și el a mers iarăși și iarăși înapoi, încercând, dar el (editorul) îl refuza. În sfârșit, el a mers la alte locuri, și ei l-au refuzat, zicând, "Domnule, tu doar nu îl ai. Tu nu o poți face." Dar totuși el a crezut că el o putea face. Și acela-i felul, el a avut ceva în mâna lui! În sfârșit, el a obținut slujba de a scrie ceva scrieri mici pentru, eu cred, editorialul sau ceva pentru biserică, un fel de articol comic pentru biserică. Și el și-a închiriat un mic garaj de șob- s-au infestat de șoareci, unde șoarecii alergau prin tot locul și de toate, în foile lui, și el a ajuns să observe o deosebire al unui anumit șoricel. Acolo-i unde povestirea despre Mickey Mouse s-a născut. Acum acesta-i un multi-milionar Walt Disney. De ce? El avea ceva în mâna lui, și el a știut că o ținea, el a știut că o putea face. Și acela-i felul cum se face fiecare realizare mare. Când bărbați și femei au ceva în mâna lor, care ei știu că ei o pot face.

⁴⁸ Când poliomielita a lovit națiunea. Cum, nouă la toți ni s-a comandat acum să mergem să luăm acest vaccin, să-l lovească afară. Când poliomielita a lovit... Ieri eu am ascultat la un doctor așa cum mânam peste drum, ceva doctor din Louisville. El a spus, "Câțiva ani în urmă, când marea plagă a lovit Louisville," a spus, "dacă oamenii ar fi stat unde am stat eu, și am văzut cincizeci și șapte de respiratoare de-odată, și bărbați, femei, băieți și fete, paralizați cu o boală numită 'poliomielită,' și acolo nu era nimic să se poată face cu aceasta." A spus, "Eu niciodată nu mai vreau să văd un lucru ca acela."

⁴⁹ Dar știința a gândit, "Dacă există un astfel de rău ca poliomielita, acolo cu siguranță este ceva să o împiedice." Ei s-au luptat, ei au stat pe străzi cu cizme, acei pompieri, ei au întins pălării, și au cerșit, ei umblau, ei au făcut totul, încercând să găsească cheia să descuie ușa spre libertate. Și, în final, un gentleman Creștin cu numele de Salk a găsit vaccinul. De ce? Acolo a fost un rău în joc, acolo a fost un ucigaș în joc; acolo exista o cheie pe undeva care putea descuia din nou libertatea pentru om, și vaccinul Salk era marele tratament. O, ce poate să facă cheia! Vaccinul a fost adus la iveală, și acum lovește afară poliomielita cu acest vaccin, din cauză că a fost o "neobosință și nerenunțare," cheia aceea zăcea pe undeva. A existat ceva să inoculeze de la aceasta, și ei au fost hotărâți s-o afle.

⁵⁰ Și dacă există un astfel de rău ca poliomielita, difteria, scarlatina, febra galbenă, titanus, trismus, și așa mai departe, care știința... aceste rele, au fost în stare să lupte, ziua și noaptea, până când ei au găsit o inoculare de la ea, pentru că acesta-i rău, este un ucigaș, cu cât mai mult există o cheie la mântuire pentru un om care este în casa temniței de păcat? Acolo este o cheie la ușa aceea, să libereze pe oameni din aceasta.

⁵¹ O cheie, de obicei, când ea răsucesce lacătul, și, când tu afli o cheie, aceasta trebuie să fie la vreo comoară, ceva care este de valoare, sau tu nici măcar nu ai încuia-o. Dacă ea nu se merită să o încui, doar las-o să meargă. Dar când aceasta se merită să se încuie! Astfel o cheie de obicei este nota la ceva, sau calea să intri la ceva care este de valoare. Cheia, pentru aceea este ea, acum, ea descuie ceva care este de valoare.

⁵² Acum noi citim în Sfântul Ioan, al 10-lea capitol, Isus a spus, „Eu sunt Ușa la staul. Eu sunt Ușa,” nu o ușă, "Ușa, singura Ușă. Eu sunt Calea, singura Cale, Adevărul, și Viața, și nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Eu sunt Ușa la staul și toți care vin înaintea Mea sunt vrăjmași, hoți și tâlhari." El este Ușa la staul. El este Ușa spre mântuire.

⁵³ "Nu există nici un alt nume dat sub Cer prin care voi trebuie să fiți mântuiți, numai prin Numele lui Isus Cristos." Nici biserică, nici denominațiune, nici crez, nici doctrine de orice; numai prin Numele lui Isus. Aceea este-aceea este Cheia. Nu-i de mirare că Petru a putut folosi una din ele la Ziua Cincizecimii! Ei au vrut să știe cum să ajungă în Ușa aceea. El a folosit Cheia. Și acolo este numai o Cheie, deoarece există numai o Ușă. "Eu sunt Ușa." Și Petru avea Cheia la Ea. Și el a spus, "Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și voi veți primi comorile lui Dumnezeu." Aceasta-i Cheia la Ușă, și Isus este Ușa.

Există numai o Ușă spre vindecare, și Isus este Ușa aceea.

⁵⁴ Există numai o Ușă spre pace. Da. "Pacea Mea vă dau Eu vouă." El este numai o Ușă la pace veritabilă. V-ați putea gândi că voi aveți pace. Voi ați putea acumula destui bani să vă cumpărați casa, voi ați putea acumula destui bani să luați haine la copiii voștri, să aveți hrană să mâncați, dar voi ați putut acumula destulă popularitate să fiți populari printre oameni. Dar când vă scoateți încălțămimtea seara și vă pregătiți să vă culcați, există numai Un Lucru care vă poate da pace. Acela este, dacă tu ai ști că vei muri în seara aceea, există numai o singură Pace, și, aceea-i, Isus este Pacea. El este Pacea noastră.

⁵⁵ El este Vindecarea noastră. "Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău care îți vindec toate bolile tale."

⁵⁶ El este Ușa spre Cer. Și nu există nici o altă ușă sau nici o altă cale decât prin Isus Cristos. El este Ușa spre Cer.

⁵⁷ Și acum Isus este Ușa la toate lucrurile acestea, și credința este cheia care descuie Ușa. Acum, dacă Isus este Ușa la toate aceste promisiuni ale lui Dumnezeu, credință în lucrarea Lui termina tă descuie fiecare ușă la fiecare comoară care există în lăuntru Împărăției lui Dumnezeu. O vedeți? Cheia este... Credința este cheia care descuie fiecare promisiune care El o face. Cheia de credință face aceea, credința în lucrarea Lui terminată. Sunt cheile acestea despre

care noi vorbim.

⁵⁸ Acum în Evrei, al 11-lea capitol, eu am un șireag mare din ele scrise jos aici, despre acești eroi ai credinței. Aceasta a fost cheia, la-la Ușă, care a oprit gura leilor. A fost cheia, credința, care a descuiat casele de închisoare. A fost credința, cheia de credință, care a potolit violența focului, au scăpat de tăișul sabiei, i-au adus pe morți din nou la viață. A fost credința, cheia de credință în Dumnezeu cel viu. Acea mână, acel om, acea femeie, care poate lua acea cheie de credință, ei pot descuia fiecare promisiune ce a făcut-o Dumnezeu. Dar dacă tu nu ai cheia aceea, tu doar scotocești, tu niciodată nu o vei descuia. Tu vei bate împotriva ei, pentru că această cheie...

⁵⁹ Orice cheie făcută corect are levier în interiorul inchiuzoarei, și necesită o anumită formă, un format anumit a acelor chei să întoarcă acele leviere. Și doar un mic levier afară din cale, va strica întregul lucru.

⁶⁰ De aceea, eu cred în Evanghelia deplină, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, care slobozește puterea lui Dumnezeu, care întoarce binecuvântările Lui spre oameni. Aceasta-i cheia la Ușă, care O descuie. O, acei mari eroi, acei profeți și oameni mari din Biblie, care aveau cheia! Acela-i motivul că ei au putut opri gura leilor, să astâmpăre violența focului, să scape de tăișul sabiei, să-i aducă pe morți înapoi la viață, și să facă tot felul de miracole, este din cauză că ei au ținut cheia aceea și ei au știut că a lucrat, deoarece aceasta a fost o cheie născută de Scriptură.

⁶¹ Acum, dacă eu scotocesc cu o cheie de crez, eu nu știu ce o să facă aceasta. Dacă ei spun "biserica mea vorbește ca aceasta," eu nu știu despre aceea.

⁶² Dar când Biblia o învață, și eu țin cheia de credință în mâna mea, sau în inima mea, care spune "acela-i Cuvântul lui Dumnezeu," care va astâmpăra violența focului, aceasta va descuia vindecarea celor bolnavi, aceasta va descuia mântuirea la cei pierduți. Eu trebuie să vin la Ușă, totul este în Numele Lui. "Orice faceți voi în cuvânt sau faptă, să faceți totul în Numele Lui." Știind că cheia care o aveți este credința, deoarece este o cheie făcută de Scriptură. Acum, dacă ea este o cheie de crez, cheie denominațională, eu nu știu ce va face ea. Dar dacă ea este o cheie Scripturală, ea va descuia, pentru că Dumnezeu a spus așa. Acum, o, nu-i de mirare că ei au putut opri violența focului, și așa mai departe, ei aveau cheia.

⁶³ Prima afirmare a lui Dumnezeu către unul din acei profeți, nimic nu-i putea opri. El nu a trebuit să facă cum îmi face El mie uneori, să o piseze iarăși și iarăși, și poate vouă (eu sper că nu), dar continuă să-mi spună, "Du-te fă aceasta," și atunci să te poticnești înainte, "Atunci du-te fă *aceasta*," și "Du-te înapoi și fă-o din nou, tu nu ai făcut-o cum trebuie." Doar un mic semn! Doar, ei puteau doar să simtă Duhul să le spună, "Acesta-i lucrul de făcut," și nimic nu urma să-i oprească. Frate, ei-ei-ei au oprit gura leilor, ei au scăpat de tăișul sabiei, ei au astâmpărat focul, ei au făcut totul. Doar un mic semn de la Dumnezeu, pentru că ei țineau cheia în mâna lor, acea mare credință! Ei au făcut lucruri pentru Dumnezeu pentru că nimic nu-i va opri. O, ce glorios!

⁶⁴ Ca omul tânăr o dată a venit sus la un frate bătrân care era un om bătrân evlavios, un profet bătrân al lui Dumnezeu. Și el l-a auzit pe acel om mărturisind constant, spunând constant despre bunătatea lui Dumnezeu, și cum era acel Dumnezeu, și ce era Cristos, și doar mergea înainte, vorbind. În final, acest om tânăr urma să fie ordinar în lucrare, astfel el a venit sus la acest anumit înțelept bătrân, și el i-a spus, "Domnule, eu vreau să-ți pun o întrebare."

El a spus, "Întrebă-mă, tinere."

⁶⁵ El a spus, "Înseamnă Cristos literal așa de mult pentru tine așa cum spui că El înseamnă?"

⁶⁶ El a spus, "El înseamnă mai mult pentru mine decât ce răsuflare aș putea eu avea vreodată să vorbesc!" Ia te uită. Ce a fost aceasta? El a găsit cheia.

⁶⁷ Acel om tânăr a spus, pe aceea, "Dacă tu pretinzi aceste lucruri, și tu îmi spui că ele sunt așa de reale ca tine, atunci eu vreau să-l cunosc pe același Isus, în aceeași realitate." Ce a fost aceasta? El a știut că omul bătrân avea o apucare a unei chei, că el putea descuia și putea încuia.

⁶⁸ Voi știți, o cheie care încuie, descuie, de asemenea. Vedeți? Voi puteți dezlega sau lega. Așa este. Aceeași cheie care încuie, descuie. Cheia care descuie, poate încuia. Și aceea-i exact, vedeți, pentru că lucrează în ambele feluri. Ce jalnic este că biserica și-a pierdut odată viziunea despre aceea! Ce lucru trist a fost când biserica s-a vândut pentru crezuri, cum am făcut noi astăzi, și acum cheamă la unitate.

⁶⁹ Noi am văzut unde marea ierarhie Romană și ei urmează să se întâlnească acum, ei o să schimbe niște programe. Eu m-am gândit că ei nu au schimbat; dar ei urmează să schimbe, oricum, îi dă fiecărui preot puterea unui papă, și-și oriunde este el, și așa mai departe. Ce jalnic, că biserica s-a vândut odată la dogme în locul Cuvântului. Vedeți? Acolo-i unde au lăsat ei cheia, chiar acolo. Acela-i motivul că marile miracole și semne nu sunt făcute printre oameni astăzi, care obișnuiau să fie, ei au pierdut cheia! Da, cunosc Ușa, ei știu că Ușa este acolo, dar următorul lucru este cheia să deschidă Ușa. Comorile sunt în spatele Ușii. Ele sunt încuiate, afară din vedere, de la necredincios. Dar credinciosul, care are credință și poate lua cheia de credință, poate descuia aceste Uși. Da, domnule.

⁷⁰ O dată aici cu câțiva ani în urmă, acolo era un frate misionar, și el a simțit că el avea o chemare spre Africa. El era un ins tânăr; o soție și doi copii, foarte drăguțe, fetele tinere, în vârstă de vreo șapte sau opt ani, fiecare. Și acest ins tânăr nu se putea îndepărta de la aceasta. El era un-un lucrător, el avea o biserică frumoasă la țară. Dar el doar nu se putea îndepărta de la chemarea aceea, el "trebuia să meargă la Africa." Și el s-a rugat, ziua și noaptea. El nu a vrut să se ducă. Și Dumnezeu continua să-i vorbească, "Tu trebuie să mergi!" Și în sfârșit el a ajuns la un punct până el, o

expunere, unde, el-el trebuie să meargă!

⁷¹ Astfel el a mers la comitetul de misiune al bisericii lui, și a spus, "Dumnezeu m-a chemat la câmpurile de misiune înapoi de tot în junglele din-din Rhodesia." Și în aceste jungle sunt infestate cu malarie, cu febră și cu acel soare fierbinte, plăgi și lepră, și tot felul de boli înapoi în această junglă, să fie unde el se ducea să facă, să ia restul vieții lui. Și-a vândut casa și tot ce a avut. Astfel comitetul de misiuni a vrut să-l încerce, și ei au spus, "Ești tu sigur acum?"

El a spus, "Eu sunt pozitiv."

⁷² Ei au spus către el, "Domnule, te-ai gândit la aceasta în felul acesta, că tu ai două fete drăguțe, și tu ai o-o soție tânără drăgălașă, și dacă tu ești doar... De ce nu te duci doar tu acolo și vezi cum este și atunci vii înapoi?"

⁷³ El a spus, "Nu, Domnul mi-a spus. O, aceasta-i așa de real!" El a spus, "Domnul m-a chemat. Și eu-eu nu vreau să-mi părăsesc casa, eu nu vreau să-mi părăsesc biserica și poporul meu, dar Domnul m-a chemat înapoi acolo în jungla aceea."

⁷⁴ Și el a spus, "Domnule, ai știut tu că fetițele tale ar putea căpăta febră galbenă sau febră de apă neagră, și să moară, peste noapte?" Și el s-a referit la diferiți oameni care și-au pierdut copiii, inșii micuți, să-i ducă înapoi acolo, la boli pentru care ei nu aveau nici o vaccinare. Și a spus, "Gândește-te la lepră, soția ta drăguță și fetițele tale cu lepră, și soarele acela fierbinte și lucruri cu care tu trebuie să le rabzi." A spus, "Nu te temi, și pericolul de a-ți duce copiii și soția ta într-un astfel de loc?"

⁷⁵ Și misionarul a stat acolo, insul tânăr, și lacrimile au început să-i curgă în jos pe obrajii lui, el s-a întors în jur, a spus, "Frații mei! Viziunea mea despre chemarea lui Dumnezeu," a spus, "dacă Dumnezeu m-a chemat la Africa, copiii mei și familia sunt mai în siguranță în Africa decât în orice loc în lume." Amin. Ce a fost aceasta? El a avut cheia la chemarea lui, el avea credință în ceea ce vorbea el. O, m-am gândit, ce remarcă frumoasă! Când eu am auzit aceea prima dată, inima mi-a săltat. Vedeți, "Dacă Dumnezeu m-a chemat la Africa, copiii mei în lepră și plăguiri și fiecare alt lucru, ei sunt mai în siguranță acolo decât în orice alt loc pe fața pământului." El avea cheia. Aceea-i ce este necesar.

⁷⁶ Când tu ai cheia, nu există frică, nu există îndoială, nu există întrebare. Tu nu trebuie să întrebi pe nimeni altul despre aceasta, tu știi exact. Tu o ai în mâinile tale, tu știi ce să faci. Amin. Tu știi cât e scorul, tu știi că ușa o să se deschidă. Tu ai verificat levierul și tu știi că acesta-i strict lucrul potrivit, ușa o să se deschidă larg când tu arunci cheia în ea.

⁷⁷ O, dacă biserica a posedat măcar cheile! Dacă biserica ar fi posedat măcar cheia de credință, noi am putea deschide orice ușă, orice boală, orice plagă, orice caz care există. Aceasta ar putea să ne fie deschisă dacă noi am putea numai să posedăm această cheie. Acest om avea cheia la chemarea lui.

⁷⁸ Dacă veți scuza o mărturisire personală. Îmi amintesc cam cincisprezece, șaptesprezece ani în urmă acum, cam, când Domnul mi-a spus jos acolo pe râu, când El a venit jos în acel Stâlp de Foc a Cărui fotografie voi o vedeți, și El mi-a vorbit și El a spus, "Tu trebuie să iei acest Mesaj în jurul lumii."

Și eu îmi amintesc la Green's Mill când El mi-a vorbit.

⁷⁹ Și am mers și i-am spus la păstor, și el mi-a spus, a spus, "Billy, ce ai mâncat tu în seara aceea? Tu ai avut un coșmar." El a spus, "Du-te înapoi la lucrul tău. Tu lucrezi la Compania de Serviciu Public, ai o slujbă bună, du-te înapoi și ai grijă de al tău-tău lucru, fiule." A spus, "Tu ai avut un coșmar. Tu ai mâncat ceva." Aceea nu m-a mișcat nici un pic!

⁸⁰ Când am pornit afară pentru serviciile de vindecare, mulți dintre voi de aici vă amintiți de Mesajul meu în dimineața aceea, *Cum David A Mers Să Întâmpine Pe Goliat*, care am predicat.

⁸¹ Și ei mi-au spus, el a spus, "În ziua de știință modernă, când noi avem tot felul de cercetare medicală, când noi avem cei mai buni doctori, când biserica a uitat de mult vindecarea Divină și lucruri de mulți, mulți ani în urmă, cum o să te duci tu în fața unui uriaș mare ca acela? Cum o să pășești tu afară în fața Metodiștilor, Bapțiștilor, Prezbiterienilor, și așa mai departe, și chiar Penticostalii, care au uitat-o cu mult timp în urmă, și au mers în crezurile lor? Cum o să te înfățișezi, cu nici o denominațiune sau nimic altceva să te susțină? Ce o să faci tu, Bill?" Într-un fel, sau altul, aceasta nu m-a mișcat un pic, căci eu am ținut în mâna mea o cheie! Am spus... Ei au spus, "Nimeni nu te v-a crede. Tu nu vei fi în stare s-o faci. Nimeni nu te v-a crede."

⁸² Am spus, "Mie nu-mi pasă. Acolo-i un lucru sigur; Dumnezeu m-a chemat, și eu trebuie să merg pentru că Dumnezeu m-a chemat." Eu țineam cheia. El m-a chemat, El mi-a arătat, El mi-a spus, și eu am văzut Prezența Lui când El m-a însărcinat, și cheia era acolo!

⁸³ Păstorul a spus, "Cu o pregătire de șapte clase, și tu o să predici și te rogi înaintea regilor și monarhilor!"

Am spus, "Aceea-i conform cu Cuvântul Lui!"

⁸⁴ Pe la timpul acesta anul trecut, sau o săptămână sau două înainte, când eu am venit la biserică aici și v-am spus că Domnul Dumnezeu mi-a dat o vedenie de a merge... să iau o excursie de vânatoare, și un-un anumit animal ce eu urma să-l găsesc, care urma să aibă coarne de patruzeci și doi de țoli pe el. Și pe drumul înapoi de la obținerea acestui animal (unde el o să fie culcat, poziția în care va fi acesta), pe drum înapoi eu urma să ucid un urs grizzly cu păr

argintiu. Și eu am mers la această secție anumită, și am vorbit cu omul, și el a spus, "Eu nu știu de vreun animal care arată în felul acela. Și atât cât privește ursul grizzly, eu niciodată nu am văzut unul."

Am spus, "Dar pe undeva acesta trebuie să fie aici."

⁸⁵ Astfel el a spus, "Noi nici măcar nu ne ducem în ținutul urșilor. Noi ne ducem sus pentru oi, sus de tot deasupra pomilor de cherestea." Ei bine, am mers cu el.

⁸⁶ Și a doua zi afară, chiar în locul acela, exact unde Domnul a spus, acolo zăcea animalul. Astfel când eu am mers și am luat animalul, și în timp ce noi luam pielea și coarnele și așa mai departe, jos, el a spus, "Eu vreau să te întreb ceva. Tu mi-ai spus, cu trei zile în urmă când noi am părăsit tabăra, că după ce tu ai pușcat acest anumit animal, că pe drum înapoi tu urma să ucizi un urs grizzly cu păr argintiu."

Am spus, "Aceea-i AȘA VORBEȘTE DOMNUL!"

⁸⁷ A spus, "Eu nu mă îndoiesc," a spus, "pentru că fratele meu era un epileptic, și tu niciodată nu l-ai văzut în viața ta, când tu ai fost sus aici odată, și tu mi-ai spus că băiatul acela urma să fie vindecat când eu am făcut un anumit lucru. Și el a fost." El a spus, "Acum, însă, Frate Branham, eu vreau să te întreb," a spus, "Eu pot să văd până jos de tot pe munte până unde este linia de cherestea, caii aceia stau. Și nu este nimic acolo. Acolo nu-i o pată de iarbă, acolo nu-i o piatră, acolo nu-i nimic." Mușchi caribou, care-i înalt cam de doi țoli, pe deasupra liniei de cherestea, pentru o milă sau mai mult deasupra de linia de cherestea. A spus, "Unde o să fie ursul?"

⁸⁸ Am spus, "Dumnezeu este Iehova-jireh. Dacă El mi-a spus că acolo va fi un urs acolo, acolo va fi un urs acolo."

⁸⁹ Jos pe munte, cam de fiecare dată când noi luam o jumătate de milă sau așa, mai aproape, el a spus, "Frate Branham, cam este timpul ca ursul acela să apară."

Am spus, "Nu te îngrijora, el va fi aici."

⁹⁰ Și când noi eram aproape cam la vreo cinci sute de yarzi de unde erau caii, noi a trebuit să ne odihnim din nou cu coarnele grele și lucrurile de pe spatele nostru. Și el a privit în jur din nou, și i-am văzut fața așa cum se uita la mine, de parcă jos în inima lui el se întreba. Vedeți, el a sperat că aceasta va fi acolo, dar el nu a avut cheia.

⁹¹ Dar cumva, prin harul lui Dumnezeu, El niciodată nu m-a lăsat. Când El mi-a spus că acolo va fi unul cu păr argintiu acolo, eu am avut cheia. Eu nu m-am îndoit de aceasta un pic, nici un pic. M-am întors spre el, și am spus, "Bud, el va fi acolo." Și chiar cum m-am întors, acolo era ursul [Porțiune goală pe bandă – Ed.] stând chiar deasupra noastră, cam vreo jumătate de milă.

⁹² El a aruncat binoclul pe el, a spus, "Billy, așa să mă ajute, acesta-i un mare păr argintiu!"

⁹³ Vedeți, cheia, o viziune, Cuvântul Domnului, nu există nimic să-L poată schimba sau să-L oprească. Ce biserica are nevoie în seara aceasta nu este o educație. Ce biserica are nevoie în seara aceasta nu este o denominațiune. Ce biserica are nevoie în seara aceasta nu este un crez. Ce biserica are nevoie în seara aceasta este cheia la Scripturi, Ușa. Care, Cristos este Ușa, și El este Cuvântul. Credința în Cuvântul viului Dumnezeu descuie fiecare ușă.

Dumnezeule, dă-ne nouă cheia. Dă-ne nouă cheia.

⁹⁴ Evrei, al 12-lea capitol, zice, "Văzând că noi suntem înconjurați aici cu un nor așa mare de martori, să lăsăm la o parte fiecare greutate, și necredința care ne împresoară așa de ușor." Acesta spune "păcatul," care, *păcatul* este "necredință." Vedeți? Numai un păcat, acela-i necredința.

⁹⁵ Și *păcat* înseamnă "a greși ținta." Cum tu tragi, tu greșești ținta, mai bine să-ți reglezi pușca, vedeți, pentru că acolo-i ceva greșit. Tu ai greșit ținta. Vezi, vino înapoi și încearcă din nou. Vedeți? Aceasta înseamnă să te întorci în jur, tu ai greșit ținta. Când tu vrei să fii un Creștin, și tu ai ajuns să te unești la biserică, tu ai greșit ținta. Când tu vrei să fii un Creștin, și tu ai fost stropit în numele de "Tată, Fiu, Duh Sfânt," tu ai greșit ținta. Mai bine să vii înapoi. Tu nu vei fi pe țintă. Tu vei năruți, tot așa de sigur ca lumea. Există numai un singur Lucru care poate să te țină în linie perfectă, aceea-i Scriptura, Biblia, Cuvântul. Căci, și cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu niciodată nu va trece.

⁹⁶ Astfel, ține cheia, credința în Cuvânt! Și fiecare părticică de credință care tu o crezi, și să nu te îndoiești nici un pic, tu poți descuia fiecare ușă care stă între tine și binecuvântările care Dumnezeu le are pentru tine. Fie ca Dumnezeu să ne ajute să avem cheile, este rugăciunea mea. Să ne aplecăm capetele acum pentru un cuvânt de rugăciune.

⁹⁷ Tatăl nostru Ceresc, noi Îți mulțumim în seara aceasta că Tu ne-ai dat o cheie ca să descuiem pentru noi mântuirea. Eu-eu Îți mulțumesc pentru aceea, Doamne, că noi suntem mântuiți, și pentru cheia care noi am fost în stare să o folosim până acum. Dar, Dumnezeule, dă-ne credință, că fiecare din aceste Cuvinte scrise în Cartea Ta sunt levieri mici, și această Cheie numită Isus... această Ușă, eu vreau să spun, numită Isus; și cheia, numită credință, atinge fiecare Cuvânt, ea îl descuie. Ea mișcă acel mic levier jos și noi putem intra în acea binecuvântare. Tată Ceresc, dă-ne nouă cheile, ca noi să putem să fim în stare să avem credință în promisiunile lui Dumnezeu, ca credința noastră să nu dea greș, ca noi să putem fi în stare să fim un serviciu pentru Tine și pentru aceia cu care ne asociem.

⁹⁸ Iartă-ne fiecare păcat al necredinței noastre, Doamne, și ajută-ne să fim ai Tăi. Noi venim acum la masa de împărtășire, și mă rog, Tată Ceresc, ca Tu să ne ierți de toate fărădelegile noastre, ca noi să fim în stare să intrăm în bucuria părtășiei în jurul mesei lui Dumnezeu. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁹⁹ Fratele meu, soră, dacă voi aveți cheia la Împărăție, cheia la Ușă, cheia de mântuire, Dumnezeu să vă ajute să deschideți ușile și să-l lăsați pe Isus înăuntru. Lăsați-L să vă dea lucrurile pe care voi așa-așa le doriți.

¹⁰⁰ Acum, doar un moment înainte să începem să citim despre împărtășire, eu vreau să spun un lucru pentru că este despre împărtășire. Și când noi venim la acest altar, există numai o cale să venim, aceea este, dacă noi ținem cheia de credință în mâinile noastre, care ne lasă să știm că păcatele noastre sunt iertate. Și dacă noi nu avem acea cheie să descuiem acea Ușă, că păcatele noastre sunt iertate, noi nu avem nici o treabă la masa Domnului. Deoarece, cel ce mănâncă și bea nevrednic, mănâncă și bea osândă pentru sine, ne deosebind trupul Domnului. Acum, aceea-i adevărat.

¹⁰¹ Eu presupun că noi toți știm că astăzi este Ziua de Împărtășire Națională. Aceasta este ziua în care toate bisericile iau împărtășirea. Aceasta-i Ziua de Împărtășire Națională prin toată națiunea. Și m-am gândit că ar fi potrivit să vorbesc un cuvânt sau două asupra împărtășirii înainte să o luăm, în timp ce păstorul, dacă el vrea, va lua Scripturile gata pentru citirea despre ordinea mesei Domnului. Acum, această împărtășire... Acum, eu nu voi lua decât doar vreo zece minute.

¹⁰² Această împărtășire care ne pregătim s-o luăm, a fost cea mai mare dispută din oricare învățătură din Biblie. Aceea a fost a lor... una din primele lor dispute în biserică timpurie. Și astăzi Protestanții, din Episcopalieni și Metodști, și multe din bisericile Protestante, vor accepta bucuroși doctrina Catolică, Romană, dacă ei ar putea trece peste micuța movilă a împărtășirii. Dar ei vor fi de-acord că preotul să fie căsătorit și să fie slujitori, biserică Catolică a fost de-acord cu aceea de câteva ori în conferințele și adunările lor. Ei sunt de-acord cu aceasta. Și ei vor fi de-acord asupra a diferite rugăciuni, și așa mai departe, biserică Protestantă să fie de-acord asupra acesteia. Și catehismul și așa mai departe, micuțul altar ici și colo, și biserică Catolică voiește să o facă. Dar când se ajunge la împărtășire, acolo ei au căzut. Oricare care a citit vreodată istoria știe asta. Dar, desigur, la felul meu de gândire, ei ar avea o mulțime de la care să se depărteze, înainte ca eu-eu să o pot accepta, voi vedeți, pentru că aceasta nu este în Biblie.

¹⁰³ Dar eu vreau ca voi să spuneți un lucru la biserică Catolică. Știți voi că biserică Catolică, la început, a fost biserică apostolică pentecostală? Cu certitudine a fost! Ea a fost primul început al bisericii. Și voi vedeți unde ei-unde ei au ajuns, ei au continuat să ia la o parte Cuvântul și au injectat o dogmă.

¹⁰⁴ Și dacă biserică Pentecostală ar exista alții o sută de ani, ea ar fi mai departe jos de pe Biblie decât cum biserică Catolică este astăzi, de la felul cum merge ea acum.

¹⁰⁵ I-a luat la biserică Catolică câteva, sute de ani să se depărteze de la aceasta, trei sute de ani, de la biserică timpurie până la organizarea bisericii Romano Catolice, care ei au început-o. Și ei au prins, aducând înăuntru demnitari și lucruri, și ei au tăiat afară *aceasta* și au pus înăuntru *aceea*, și au luat afară *aceasta* și au pus sus *aceea*, și au luat jos idoli păgâni și au ridicat statui Creștine, și așa mai departe, și doar au compromis pe Aceea până când ei au ajuns la ce au ei acum, biserică Romano Catolică.

¹⁰⁶ Și biserică Protestantă Pentecostală de la cei-cei cincizeci de ani de când a fost în existență, și unde ea a căzut de unde a început, ea va fi în stare mai rea decât biserică Catolică, în o sută de ani de-acum. Aceea-i adevărat. Acela-i un cuvânt mare să spui, dar priviți doar de unde au căzut. Ei au mers drept în organizații, ei au mers drept în compromitere pe *aceasta* și *aceea*, și fiecare alt lucru. Și acolo se duc ei, vedeți, se duc drept înapoi.

¹⁰⁷ Dar, *împărtășirea*, este numită "cina Domnului." Acum, mulți oameni, ei vor s-o ia dimineța. Nu a spus în Biblie că acesta a fost *micul-dejun* al Lui. Și cum acești oameni astăzi, cum pot ei încă să spună „cina Domnului,” și ei nu o spun. Ei au tăiat afară *cina*, și au omis-o, și o numesc "prânz," nonsens. Cină!

¹⁰⁸ Acum, întotdeauna o dispută în timpurile Bibliei, a fost o dispută atunci. Oamenii au înțeles greșit cina Domnului, când ei vin la masă. Pavel le-a spus la acei Corinteni. Ei veneau și se îmbătau la masa Domnului. Vedeți, aceasta a fost înțeles greșit chiar atunci. El a spus, "dacă voi vreți să mâncați, mâncați acasă."

¹⁰⁹ Și un alt lucru, a fost înțeles greșit, ce a fost aceasta. Păcătoși, și oameni trăind în păcat, au venit și au luat împărtășire. Și aceea a fost înțeles greșit. Un om trăind cu mama lui, mamă adoptivă, și biserică i-a spus lui despre aceasta; încă lua împărtășirea la masă.

¹¹⁰ Și acolo erau despărțiri între ei, și ei încă luau împărtășirea. El a spus, "Eu înțeleg că voi umblați ca restul Neamurilor. Și există-există fricțiune între voi, cum este la-la în special la casa lui Chifa, și așa mai departe." A spus, "Voi umblați ca restul Neamurilor." Vedeți, aceasta s-a înțeles greșit.

¹¹¹ Împărtășirea întotdeauna a fost înțeleasă greșit. Acum, eu aș putea continua pe aceea cu ceasurile, dar noi trebuie să luăm această împărtășire și spălarea picioarelor. Acum ei simplu au omis spălarea picioarelor întru totul, în afară de numai câteva din denominațiuni. O mulțime de Pentecostali s-au îndepărtat complet de la aceasta. Vedeți? Și aceasta-i încă în Biblie chiar în felul cum a fost scrisă. Vedeți?

¹¹² Acum, Roma nu o numește "împărtășire." Ei o numesc "liturghie, aceasta-i o liturghie sfântă." Ei nu iau împărtășire, ei iau liturghie. Aceasta-i o liturghie, și o liturghie cu certitudine ia adevărata însemnătate de la împărtășire. O *liturghie* înseamnă "sperând." Ei iau o liturghie, sperând (că în a face aceasta în liturghie) că Dumnezeu îi va ierta de păcatele lor, prin a lua "trupul literar al lui Cristos, care preotul îl schimbă la Trupul și Sângele lui Cristos," luând aceea, sperând că Dumnezeu le va șterge păcatele prin a face așa. Aceasta-i o liturghie.

¹¹³ Protestanții o numesc "împărtășire." Împărtășire înseamnă "a da mulțumiri." Că Protestantul... Catolicul ia o

liturghie, în liturghie sperând că Dumnezeu îi iartă de faptele lor rele. Protestantul o ia cu dare de mulțumiri pentru ce deja s-a făcut cu împărtășirea cu Dumnezeu; împărtășind cu El, ceea ce este deja făcut. Catolicul speră că aceasta se face; Protestantul zice că aceasta deja s-a făcut. Catolicul se întreabă dacă păcatele lui sunt iertate; Protestantul mărturisește că ei sunt iertați, că el este liber. Și o împărtășire este împărtășind cu Dumnezeu. Și aceste articole care noi le luăm, nu în *speranțe* că păcatele ne sunt iertate, dar că ele *sunt* iertate. Deoarece aceasta... Una este speranță; și cealaltă este credință. Unul speră că el este corect; și celălalt știe că el este corect. Vedeți? Celălalt, unul speră, deoarece el nu știe unde stă el; celălalt știe că este corect, pentru că el știe ce a spus Dumnezeu. Asta este. Acea-i deosebirea. Astfel, când voi doar sperați, fiți atenți; dar când voi știți, atunci mergeți înainte. Vedeți, atunci voi sunteți în părtășie cu Dumnezeu. Protestantul este, el zice că el este iertat și el o știe; Catolicul are liturghie, speră că el va fi iertat. Aceasta-i chiar în felul acesta: unul este un cerșetor, sperând că totul este în regulă, vedeți; celălalt este un cerșetor mulțumind pentru ce s-a făcut deja. Ei sunt amândoi cerșetori. Dar unul cerșește, sperând că-l va căpăta; celălalt cerșetor știe că el îl are, și îi mulțumește Lui că i l-a dat. Acum, acolo este deosebirea. Acea este împărtășirea. Da, domnule. Unul speră că el este iertat; celălalt știe că el este iertat, și dă mulțumiri pentru aceasta.

¹¹⁴ Astfel, împărtășirea este pentru Creștini care sunt născuți din nou de Duhul lui Dumnezeu. Și *născut din nou* nu înseamnă în mod necesar acum că tu ai Duhul Sfânt. Acum țineți minte. Acum, mulți învață aceea. "Eu nu cunosc pe nimeni care învață în felul acesta," cum a spus bătrânul Frate Arganbright în seara aceea de la amvon aici, vedeți. Dar, noua naștere nu este botezul Duhului Sfânt. Scriptura nu o suportă, eu nu cred, vedeți, spre felul meu de-a o vedea. Vedeți? Eu cred că tu ești născut din nou...

¹¹⁵ Și acela-i motivul că eu folosesc cuvântul botez în Numele lui Isus Cristos, dar nu spre regenerare. Acum, Penticostalul, biserica Unită Penticostală, botează în Numele lui Isus Cristos pentru regenerare. Eu nu cred aceea. Și ei o pot face dacă ei vor. Dar eu cred că Petru a spus, "Pocăiți-vă," întâi. Apa nu iartă păcatele. Biserica lui Cristos o predică în felul acela. Dar eu cred că pocăința, întristarea evlavioasă; *pocăi* înseamnă "întorci în jur, mergi înapoi," tu ai omis ținta, "începe iarăși din nou." Fă aceea întâi! Și botezul tău în apă este numai o mărturie exterioară pentru ceva care s-a făcut înlăuntrul tău, că tu ai acceptat pe Cristos ca Mântuitor al tău.

¹¹⁶ Eu presupun că aceasta-i numai biserica aici în seara aceasta, din câte știu eu, eu nu sunt aici suficient să știu cine vine sau nu. Eu am primit puțină critică aici nu de mult despre a boteza un om aici în bazin, un ins bătrân. Și am mers la el, el era un om bătrân bun. Eu am avut privilegiul de-a conduce toată familia lui la Cristos, ei toți Creștini. Acest om bătrân era un om bătrân plăcut, și mi-a plăcut de el, astfel eu am mers la el și am spus către el, "Tată, de ce nu devii tu un Creștin?" El mă iubește.

¹¹⁷ El a spus, "Frate Branham, eu vreau să devin un Creștin când eu pot să ajung destul de bun."

¹¹⁸ Am spus, "Îți spun ce să faci, Tată. Tu privește în jur până când afli unde poți tu să ajungi destul de bun, atunci să-mi spui unde este locul acela, eu vreau să merg, de asemenea." Am spus, "Cristos nu a venit să mântuiască oameni buni. El a venit să mântuiască oameni răi." Când tu gândești că tu ești bun, atunci El nu a venit să te mântuiască pe tine. El a venit să-i mântuiască pe acei care El știe că sunt răi. Înțelegeți? Cristos a murit să mântuiască pe păcătoși. Vedeți? Și am spus, "Tată, există o linie chiar aici."

El a spus, "Ei bine, eu fumez țigările acestea."

Am spus, "Eu nici măcar nu o să vorbesc despre ele."

El a spus, "Am încercat să mă las de ele, Frate Branham."

Am spus, "În regulă, noi nu o să vorbim despre țigări."

El a spus, "Ei bine, când pot eu ... "

¹¹⁹ Am spus, "Să nu, să nu mai spui nimic despre ele, lasă-le să plece. Eu vreau să-ți pun o întrebare."

El a spus, "În regulă, ce este aceasta?"

Am spus, "Crezi tu că există un Dumnezeu?"

¹²⁰ A spus, "Cu certitudine, eu o cred." A spus, "Eu cred aceea așa de tare cum tu crezi, eu aș presupune, Frate Branham."

¹²¹ Am spus, "Crezi tu că acel același Dumnezeu a traversat neamul Lui și a fost făcut trup și a locuit printre noi în persoana lui Isus Cristos, ca să salveze pe om?"

El a spus, "Da, eu cred asta."

"Și El a murit să salveze păcătoși ca tine și mine?" Vedeți?

"Da, eu cred asta."

¹²² Am spus, "Acum, aceasta-i chiar în felul acesta. Noi suntem toți într-o clădire mare pe aici, și noi suntem în închisoare, și eu nu pot să stau acolo în acest colț și să spun că 'acesta mă v-a ajuta să ies afară din închisoare,' eu stau acolo în acel colț și spun 'acela mă v-a ajuta să ies afară din închisoare,' noi suntem toți în aceeași încercătură. Și fiecare om care s-a născut în această lume a fost născut în păcat, format în nelegiuire, vine în lume vorbind minciuni. El este un renegat, de la început."

¹²³ Cineva m-a întrebat zilele trecute, el a spus, "Frate Branham, dacă... ar fi acolo vreo diferență între Adam și Eva,

și copiii lor astăzi, dacă ei erau toți goi, umblând în... Ar-ar fi trupurile lor la fel?"

¹²⁴ Am spus, "Nu, domnule." Noi veneam acasă de la vânătoarea de veverițe, Fratele Fred și eu, și un grup de ei. Am spus, "Nu, ei nu ar fi la fel."

¹²⁵ A spus, "Tu vrei să spui că Eva nu ar fi o femeie ca fiicele ei, și Adam nu ar fi un bărbat ca fiii lui?"

Am spus, "În multe feluri, dar nu în toate felurile."

El a spus, "Care ar fi diferența?"

¹²⁶ Am spus, "Ei nu ar avea vreun buric. Ei au fost creați. Corect. Ei nu au fost atașați la nimic."

¹²⁷ Atât timp cât aceea poartă acolo la orice care-i născut în lumea aceasta, arată că acesta-i un renegat, de la început. Așa este. Am spus, "Sigur, există o diferență. Ei nu ar avea buric. Ei nu au fost conectați la vreo femeie, să vină aici." Vedeti, Dumnezeu i-a creat.

¹²⁸ Acum, am spus, "Eu vreau să spun ceva. Fiecare om din această casă de închisoare, cine-i sfânt? Cine este acela care nu s-a născut prin sex? Cine este acela care îl poate ajuta pe celălalt, indiferent ce este el? Noi suntem toți în această aceeași închisoare. Dar Dumnezeu S-a făcut unul din creațiile Lui și a venit mai presus de sex, prin Sângele sfânt care El l-a creat Însuși, și prin Sângele acela El ne-a răscumpărat." Am spus, "Tu crezi asta, Tată?"

El a spus, "Eu cred asta."

¹²⁹ Am spus, "Cristos a murit pentru oameni răi ca tine. Acum, există numai o cale de făcut. Nu există nimic ce poți face tu. El ți-o oferă ție. Tu nu o poți merita. Nimic nu poți tu să faci s-o obții. El doar ți-o dă ție. Vrei tu să accepți ce El a făcut pentru tine, să te țină de la iad?"

¹³⁰ El a spus, "Eu voi face aceea." El a spus, "Dar dacă eu aș putea măcar să scap de țigările acestea."

¹³¹ Am spus, "Țigările vor purta de grijă de ele însele. Tu doar ... eu nu îți cer ție. Eu nu sunt un legalist. Eu cred în har. „Și toți care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine.” Am spus, "Dacă tu crezi asta cu toată inima ta!"

El a spus, "Cu toată inima mea, eu o cred."

¹³² "Atunci o vei accepta tu pe bazele acelea, că tu nu ești vrednic de aceasta, dar El este Acela care-i vrednic. Nu te uita la tine; uită-te la El, căci tu nu poți face nimic pentru tine. Privește la Acela care a făcut ceva pentru tine. Ce zici de El?"

"O," a spus, "El este vrednic."

Am spus, "Asta este, atunci acceptă ce îți dă El."

El a spus, "Eu accept."

¹³³ Și eu l-am botezat în Numele lui Isus Cristos. Și el se duce afară de aici și aprinde o țigară.

¹³⁴ Cu câteva săptămâni în urmă eu am fost la casa lui. Am văzut o vedenie într-o seară, despre un pom veșnic verde fiind tăiat jos, întors cu susul în jos. Am văzut scânduri prinse în cuie pe el. Chiar la penultima scândură a fost o scândură însemnată. Și jos sub scândura aceea, chiar jos înspre capăt, mergând afară în felul *acesta*, pomul s-a rupt chiar acolo. Și un Glas a spus, "Acesta ar fi trebuit să fii tu," sau, "Acesta ai fi fost tu." Și Tata Cox a căzut, și-a zdrobit spatele înăuntru *aici*. Și astfel dimineața următoare ei i-au adus țigările la el când el a fost în pat, dorința l-a părăsit. Săptămâni în urmă! El nu a mai gustat una, nici măcar nu vrea una sau nimic altceva. Vedeti? Și eu l-am văzut cu un timp în urmă, când mâinile lui erau chiar maro peste tot, câteva săptămâni în urmă, cu țigări, și acum el nici măcar nu poate să sufere ca una să fie în jurul lui. Puneți primele lucruri întâi! Să nu încercați să deveniți buni; voi sunteți răi, de la început, sinu-i nimic ce puteți face. Există o linie de separare, și toate ființele umane sunt pe partea aceea.

¹³⁵ Acum, când eu m-am născut în această lume, aceasta a fost între o cununie sfântă, între tatăl și mama mea; în pântecul ei a fost un ou, în glandele tatălui meu a fost o celulă de sânge. Viața mea consistă din acea celulă de sânge (nu din oul mamei mele), din celula de sânge a tatălui meu. Și când acea celulă de sânge a mers în locul ei potrivit să întâlnească oul, când s-au întâlnit, naturii i s-a poruncit de Dumnezeu să-mi dea un trup. Și atunci că eu am fost atunci născut în rasa umană, mi s-a dat o ocazie să-să devin o persoană inteligentă cum sunt ființele umane, unde eu puteam conduce un automobil, sau eu puteam face lucruri cum fac ființele umane, umblu, vorbesc, conduc un automobil, și așa mai departe. Mi s-a dat aceea, pentru că eu am fost născut în familia umană, și mi s-a dat putere de inteligență să fiu o ființă umană.

¹³⁶ Acum, când eu am fost născut în familia lui Dumnezeu, eu am venit prin Sânge, Sângele mi-a dat Viață. Și atunci după ce am devenit viu în Cristos, El m-a botezat cu Duhul Sfânt și putere, să fiu un fiu al lui Dumnezeu. Acum, tot așa cum aș putea umbla, vorbi ca o ființă umană, să conduc mașina ca ființă umană. Acum când eu primesc Duhul Sfânt, eu primesc putere să scot draci, să vorbesc cu limbi noi, predic Evanghelia, vindec pe bolnavi. Eu sunt botezat! Nu născut; dar botezat!

Ei erau adunați în camera de sus,
Toți rugându-se în Numele Lui,
Ei au fost botezați cu Duhul Sfânt,

Și putere pentru serviciu a venit.

¹³⁷ Amin. Voi credeți spre Viață Eternă, și sunteți născuți din nou prin credința voastră. Isus a spus, în Sfântul Ioan 5:24, "Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis, are viață veșnică," nu Duhul Sfânt, doar are viață veșnică. El este născut în familia lui Dumnezeu. Și apoi botezat în Duhul Sfânt, cu putere a inteligenței de credință, să creadă Evanghelia și să O pună la lucru și să O facă să acționeze corect. Amin. Atunci el se comportă ca un fiu al lui Dumnezeu. Atunci el poate scoate draci. Isus a spus, "Aceste semne îi vor urma pe ei!" Vedeți? "În Numele Meu ei vor scoate draci, vorbesc cu limbi noi, ia sus șerpi, beau lucruri de moarte." Vedeți, el primește putere prin Duhul Sfânt, să facă lucrurile acestea.

¹³⁸ Acum, când El a plecat, El a spus, "Este folositor pentru Mine ca Eu să mă duc. Căci, dacă Eu nu mă duc, Duhul Sfânt nu va veni." Vedeți? Atunci când El vine, El va condamna lumea de păcat, și vă v-a învăța neprihănirea, și vă va arăta lucrurile care vin (acelea sunt vedenii). "El va lua lucrurile care Eu v-am învățat, și vi le va descoperi." Chiar Cuvintele care El a venit... Nimeni nu poate înțelege Cuvântul în afară de botezul Duhului Sfânt. Și când un om spune că el are botezul Duhului Sfânt, și dispută Cuvântul a fi corect, acolo este ceva greșit.

¹³⁹ Pavel a fost un critic al Noului Testament. Acesta nu a fost, Noul Testament nu a fost scris. Pavel a fost un critic al Creștinătății, Saul. Și când el a primit Duhul Sfânt, el a mers trei ani jos în Asia și a studiat Scripturile, pentru că el a fost învățat sub Gamaliel, un mare învățător. Apoi când el a venit înapoi, și patrusprezece ani mai târziu, el a mers sus să-l întâlnească pe Petru la Ierusalim, și a aflat că ei erau Cuvânt cu Cuvânt aceeași Evanghelie. Același Dumnezeu care l-a avut pe Petru să predice la ziua Cincizecimii și să le spună să se pocăiască și să fie botezați în Numele lui Isus Cristos, că același Duh Sfânt i-a descoperit-o lui Pavel, și el le-a spus în Fapte 19 după ce ei au fost deja botezați o dată de Ioan, a spus, "Voi trebuie să fiți botezați din nou, în Numele lui Isus Cristos." Vedeți?

¹⁴⁰ Vedeți, Duhul Sfânt stă chiar drept cu Scripturile. Credința în Acela descuie fiecare taină. Amin. Biblia a spus, în Întâi Ioan 5:7, "Există trei care poartă mărturie, Cerul:

Tatăl, Cuvântul (care este Cristos), și Duhul Sfânt. Aceștia trei sunt unul." "Și există trei care poartă mărturie pe pământ: apa, Sângele, Duhul. Acestea trei nu sunt unul, dar ele sunt de acord în unul." Acum, voi nu puteți avea pe Tatăl fără să aveți pe Fiul, voi nu puteți avea Fiul fără să-l aveți pe Duhul Sfânt; ei sunt unul. Dar voi puteți fi justificați fără să fiți sanctificați, și voi puteți fi sanctificat fără să aveți Duhul Sfânt. Sanctificarea este prin Sânge, prin Sânge vine Viața. Înțelegeți? Și Duhul Sfânt este puterea lui Dumnezeu, vedeți, puterea dată la biserică.

¹⁴¹ "Voi veți primi" (ce?) "putere," Fapte 1:8, "după ce acest Duh Sfânt este venit asupra voastră. Voi veți primi putere!" (Nu "voi veți fi născuți din nou.") "Voi veți primi putere după ce Duhul Sfânt este venit asupra voastră. Atunci voi sunteți martorii Mei în Ierusalim, Iudea, și Samaria, până la cele mai îndepărtate părți ale pământului." Vedeți? Voi primiți putere după ce voi primiți Duhul Sfânt. Dar întâi voi trebuie să primiți Duhul Sfânt, și aceea este puterea lui Dumnezeu, vedeți, să manifesteze și să demonstreze. Voi sunteți-voi sunteți... așa cum ați fost un om, și ați învățat să vorbiți și să umblați și să faceți lucrurile care le face un om; când voi sunteți botezați cu Duhul Sfânt, vi se dă putere să vă comportați ca fii și fiice a lui Dumnezeu. Nu-i de mirare că oamenii se comportă și fac în felul cum o fac astăzi, ei niciodată nu au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Dacă ei ar fi, ei s-ar comporta diferit. Ei pretind că ei au, dar Isus a spus, "Prin roadele lor îi veți cunoaște." Astfel cum o puteți voi face, voi vedeți, aceasta-i doar totul șovăit. Vedeți? Dar veniți înapoi la fapte!

¹⁴² Acum, dacă voi umblați drept și vă pretindeți a fi Creștin, noi vă invităm în seara aceasta la masa Domnului. Astăzi, fără îndoială, împărțășirea a fost luată prin toată națiunea, unii din ei într-un fel și unii în altul. Dar mă gândesc că cel mai bun fel de-a o face este să urmezi Scripturile, chiar în felul cum au făcut-o ei în Scripturi. Eu cred că aceea ar fi suficient.

¹⁴³ Tu îți ai Biblia, Frate Neville? Fratele Neville va citi acum Scripturile. [Fratele Neville zice, "În al 11-lea capitol din Întâi Corinteni, începând la al 23-lea verset," și citește următoarele Scripturi:

Căci eu am primit de la Domnul aceea care eu de asemenea v-am dat vouă, Că Domnul Isus în aceeași seară când el a fost vândut a luat pâine:

Și când el a dat mulțumiri, el a frânt-o, și a spus, Luați, mâncați; acesta este trupul meu, care este frânt pentru voi: aceasta să faceți în amintirea mea.

După același fel el de asemenea a luat paharul, când el a cinat, zicând, Acest pahar este noul testament în sângele meu: aceasta să faceți, de câte ori voi îl beți, în amintirea mea.

Căci de câte ori voi mâncați această pâine, și beți acest pahar, voi arătați moartea Domnului până vine el.

De aceea oricine va mânca această pâine, și bea acest pahar al Domnului, nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

Dar un om să se cerceteze pe sine, și astfel el să mănânce din acea pâine, și să bea din paharul acela.

Căci cel ce mănâncă și bea nevrednic, mănâncă și bea osândă pentru sine, fără să deosebească trupul Domnului.

Din această cauză mulți sunt slabi și bolnavi printre voi, și mulți dorm.

Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, noi nu am fi judecați.

Dar când noi suntem judecați, noi suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea.

[Fratele Neville zice, "Domnul să binecuvânteze citirea Cuvântului Său." – Ed.]

¹⁴⁴ Acesta-i întotdeauna un astfel de lucru sfânt, un lucru așa de sacru, eu cred că ar trebui să ne aplecăm capetele acum în rugăciune tăcută. Voi rugați-vă pentru mine, eu mă voi ruga pentru voi. Să ne rugăm unul pentru altul, ca Dumnezeu să fie milostiv cu noi creaturi nevrednice care suntem gata să luăm parte la acest mare sacrament în amintire despre moartea Domnului nostru.

¹⁴⁵ [Fratele Branham pauzează pentru rugăciune tăcută. Porțiune goală pe bandă – Ed.] Această rugăciune de mărturisire noi o oferim Ție, Tatăl nostru, pe altarul Tău de aur, cu Jertfa noastră, Domnul Isus. Noi o cerem în Numele Lui. Amin.

¹⁴⁶ Acum eu cred că bătrânii își vor lua locul lor, și ei vor... ai bisericii, și ei îi vor aduce pe oameni sus așa cum ei vin, rând pe rând, pentru împărtășire. Întotdeauna mă gândesc la cântarea aceea:

Scumpe Miel muribund, Sângele Tău prețios
Niodată nu-și va pierde puterea Lui,
Până când toată Biserica lui Dumnezeu răscumpărată
Va fi mântuită, să nu mai păcătuiască.

Să ne aplecăm capetele.

¹⁴⁷ Tată Grațios și Sfânt, Iehova, marele Atotputernic, trimite binecuvântările Tale asupra poporului Tău așa cum noi așteptăm. Iartă păcatele noastre. Și acum noi Ți oferim acest sacrament, acest vin, strugurii care au fost crescuți, și mâni de lucrători au zdrobit aceasta laolaltă. Și a fost făcut în vin pentru cauza care noi o aducem acum la Tine, ca acesta să poată reprezenta pentru noi Sângele Domnului nostru Isus Cristos. Eu Te rog, Tată, să sfințești vinul pentru scopul acela. Iartă fiecare păcat al nostru. Și fie ca fiecare persoană care primește acest vin la trupul lor, fie ca ei să aibă sănătate, tărie, și salvare de la Tine. Admite aceasta, Doamne. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹⁴⁸ Biblia a spus căci când El a frânt pâinea și a binecuvântat-o, a spus, "Luați și mâncați, acesta-i Trupul Meu care este frânt pentru voi. Să faceți aceasta în amintirea Mea." Și când noi luăm aceste mici bucăți de pâine, de coșer, care este făcută nedospit. Ea este făcută de Creștini. Ea este făcută din cauză că ea-ea reprezintă Trupul lui Cristos. Noi înțelegem căci-căci aceștia erau ucenicii din ziua lui Cristos, sau ziua bisericii, care au luat aceste porțiuni și au pregătit cina la ultima cină, ultima cină a lui Cristos. Și în jos prin Biblie, ucenicii au fost aceia care au servit aceste lucruri la popor. Și astăzi, ucenicii noștri ai zilei moderne, frații noștri aici din biserică, ucenici ai acestei Cauze, slujesc la popor. Și ei vor lua aceste porții și le dă la oameni.

¹⁴⁹ Și acum când voi primiți această pâine, amintiți-vă, aceasta reprezintă Mielul. Mulți ani în urmă când mielul lui Israel a fost fript peste foc, și a fost luat cu ierburi amare, poporul avea tărie; încălțăminte lor nu s-a uzat, hainele lor nu s-au destrămat, prin toată călătoria până când ei au ajuns în țara lor promisă. Fie ca Dumnezeu să ne țină sănătoși, fericiți, slujindu-L până când ajungem la Țara Promisă care El ne-a dat-o.

Să ne rugăm.

¹⁵⁰ Grațiosule Tată Ceresc, cum am vorbit în seara aceasta despre acel Sfânt, Trup sanctificat al Domnului nostru, în Care a locuit plinătatea Dumnezeirii. Când mă gândesc la acel Trup fiind crestă și-și frânt, și Sângele curgând afară, spatele Lui și coastele Lui strălucind în afară, dungile în sus și-n jos pe spatele Lui; când mă gândesc la această pâine, zbârcită bătută ce reprezintă aceea, aceasta ne vine proaspăt în inimile noastre. Noi ne punem inimile noastre, Doamne, pe altarul Tău în seara aceasta. Iartă-ne, O Dumnezeule. Și fie ca această pâine frântă, așa cum merge în gurile acestora, slujitorii Tăi, și fie ca ei să recunoască că a fost Trupul Tău prețios care a fost învinețit și rănit, și prin rănile care noi suntem vindecați. Admite aceasta, Doamne. Sfințește acea pâine coșer spre scopul ei intenționat. Noi cerem în Numele lui Isus. Amin.

Doar stați un minut.

¹⁵¹ Aceasta nu este o împărtășire închisă. Fiecare credincios Creștin este bine venit la masa Domnului, să aibă această părtășie cu noi.